

PROP DE VOSALTRES

Dia del Seminari

Estimats diocesans:

En un any amb l'esdeveniment tan extraordinari del Jubileu, celebrat per tota l'Església, la nostra diòcesi ha organitzat un acte a la Seu Vella de Lleida. Segurament serà l'activitat més representativa de l'Any Jubilar i consistirà en la celebració solemne de l'Eucaristia dominical, reunits en la que va ser, durant segles, l'única Catedral de Lleida. Tothom hi és convidat, com un signe visible d'unitat diocesana. També s'ha demanat la presència de tots els preveres per concelebrar. Una comissió ha preparat l'acte cuidant tots els detalls litúrgics i logístics d'aquest matí del segon diumenge de Quaresma.

En aquest marc incomparable, tan estimat per la gent de la nostra diòcesi, l'Església celebra la Jornada del Seminari, com ho fan totes les diòcesis, coincidint amb la solemnitat de Sant Josep (19 de març) o amb el diumenge més pròxim a la festa quan cau en dia laborable. Tenim moltes raons per pregar a Déu constantment per les vocacions al sacerdoti perquè el tema afecta totes les nostres comunitats. Resarem de manera especial per la institució del Seminari diocesà, on mantenim edifici i formadors, però de moment sense residents d'ençà que va ser ordenat prevere l'últim seminarista el 4 de novembre de 2023. És molt important que persistim en l'oració i en l'acompanyament per part de famílies i comunitats envers els qui mostren signes de vocació i tots els catòlics tenim la responsabilitat d'acollir i acompanyar la resposta d'algu a la crida de Déu.

És una crida àmplia, a tots els batejats. Ens ho ha recordat la reflexió de més de 3.000 persones durant el **Congrés de Vocacions**, celebrat a Madrid al principi del passat mes de febrer. Hi van assistir molts laics (professionals, matrimonis, joves...), membres de Vida Consagrada, preveres, diaques i bisbes. La trobada es va viure amb gran alegria, molta participació i amb l'estudi de continguts profunds, mirant el present i el futur de les nostres comunitats catòliques. El gran objectiu va consistir a celebrar una gran festa de l'Església que la mostri com a «assemblea de cridats». Va ser una trobada eclesial que, amb la seva preparació i acolliment posterior, vol ajudar a reconèixer que el Senyor continua cridant a la vida, a la fe i a la missió.

El congrés es va titular **Per a qui soc?** És la pregunta que fa el papa Francesc en l'exhortació *Chris-*

tus vivit, que uneix dues inquietuds del cor humà: la identitat i el sentit de la vida. És una interpel·lació que ens compromet a tots, sabent que és un do de Déu. En aquesta jornada del Seminari desitjo concretar el camp d'acció en l'oració per les vocacions i pels qui en l'actualitat es preparen per ser sacerdots en qualsevol diòcesi del món catòlic. Pregarem amb especial intensitat pel Seminari de la nostra diòcesi: els pares i família en general, els catequistes i els sacerdots, els professors i els monitors de lleure, els consagrats. Ens fan falta bons i sants sacerdots.

Acabo aquest comentari amb una citació de la ponència final de l'esmentat congrés: «Volem donar gràcies a Déu per la vocació sacerdotal. Volem donar gràcies a Déu pels nostres bisbes, sacerdots i diaques. El sacerdot és un batejat que ha estat cridat al servei del Poble de Déu per anunciar l'Evangelí, celebrar la litúrgia i els sagraments, essent alhora testimoni i ministre de la misericòrdia, home de comunitat i de comunió, unit amb els bisbes i el Sant Pare. En la vocació sacerdotal hi ha Jesús en el "per a nosaltres", mediació sacramental a través de la qual el Senyor acompanya el caminar del Poble sant. En el cor sacerdotal bateja l'amor del bon pastor i diem que la seva caritat és pastoral.»

Que Déu escolti les nostres oracions.
Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els nous bisbes participen a la reunió de la CET

El Seminari de Tortosa va acollir, els dies 12, 13 i 14 de febrer, la reunió número 258 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET). Hi van participar per primera vegada Mons. Josep-Lluís Serrano, bisbe coadjutor d'Urgell, i fra Xabier Gómez García, bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

Els bisbes van mantenir una trobada amb el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Ramon Bassas, per abordar reptes i col·laboracions. També van rebre el nou president de Càritas Cata-

lunya, Salvador Busquets, i van tractar les línies de treball futures.

En aquesta reunió es van renovar els càrrecs pastorals i es va crear un nou àmbit dedicat a Migracions i Pastoral Intercultural, que coordinarà fra Xabier Gómez.

També es va avançar en la recepció del Sínode sobre la sinodalitat i en la preparació de diverses iniciatives pastorals, com la trobada de joves pel mil·lenari de Montserrat.

CERCA DE VOSOTROS

Día del Seminario

Queridos diocesanos:

En un año con un acontecimiento extraordinario de toda la Iglesia, celebración del Jubileo, nuestra diócesis ha organizado un acto para todos en la Seu Vella de Lleida. Seguramente será la actividad más representativa del Año Jubilar; consistirá en la celebración solemne de la Eucaristía dominical, todos reunidos en la que fue, durante siglos, la única Catedral de Lleida. Todos habéis sido invitados como un signo visible de unidad diocesana. También se ha pedido a todos los presbíteros su presencia para celebrar. Una comisión ha preparado el acto cuidando todos los detalles litúrgicos y logísticos de esta mañana del segundo domingo de Cuaresma.

En este marco incomparable y tan querido por toda la gente de nuestra diócesis, la Iglesia celebra la Jornada del Seminario. Lo hacen todas las diócesis coincidiendo con la solemnidad de San José (19 de marzo) o con el domingo más cercano a la fiesta donde ésta sea laborable. Tenemos muchas razones para pedir a Dios por las vocaciones al sacerdocio de manera continuada. Es un tema que nos afecta a todas las comunidades. De forma especial pediremos por la institución del Seminario diocesano en el que mantenemos edificio y formadores pero de momento sin residentes, desde que fue ordenado presbítero el último seminarista el 4 de noviembre de 2023. Es muy importante que nos empeñemos en la oración y en el acompañamiento por parte de familias y comunidades para con los que muestran signos vocacionales. Es una responsabilidad de todos los católicos el acoger y acompañar la respuesta de alguien a la llamada que Dios realiza.

Es una llamada amplia, para todos los bautizados. Nos lo ha recordado la reflexión de más de 3.000 personas en el **Congreso de Vocaciones**, celebrado en Madrid a principios del pasado mes de febrero. Asistieron muchos laicos (profesionales, matrimonios, jóvenes...), miembros de Vida Consagrada, presbíteros, diáconos y obispos. Se vivió con gran alegría, con mucha participación y con el estudio de profundos contenidos mirando el presente y el futuro de todas nuestras comunidades católicas. El gran objetivo consistió en celebrar una gran fiesta de la Iglesia que la muestre como «asamblea de llamados». Fue un encuentro eclesial que, con su preparación y acogida posterior ayude a reconocer que el Señor sigue llamando a la vida, a la fe y a la misión.

El congreso se tituló **¿Para quién soy?** Es una pregunta que realizaba el papa Francisco en su Exhortación *Christus vivit* para unir dos inquietudes de todo corazón humano: la identidad y el sentido de la vida. Es una referencia muy general que nos compromete a todos sabiendo que es un don de Dios. En esta jornada del Seminario deseo concretar el campo de acción en la oración por las vocaciones y por los que en la actualidad se preparan para ser sacerdotes en cualquier diócesis del mundo católico. Con especial intensidad pediremos todos por el Seminario de nuestra diócesis: los padres y familia en general, los catequistas y los sacerdotes, los profesores y los monitores del tiempo libre, los consagrados. Nos hacen falta buenos y santos sacerdotes.

Acabo este comentario con una cita de la ponencia final del mencionado congreso: «Queremos dar gracias a Dios por la vocación sacerdotal. Queremos dar gracias a Dios por nuestros obispos, sacerdotes y diáconos. El sacerdote es un bautizado que ha sido llamado al servicio del Pueblo de Dios, para anunciar el Evangelio, celebrar la liturgia y los sacramentos, siendo testigo y ministro de la misericordia, siendo hombre de comunidad y de comunión, estando unido con los obispos y el Santo Padre. En la vocación sacerdotal está Jesús en el «por nosotros», mediación sacramental a través de la que el Señor acompaña el caminar del Pueblo santo. En el corazón sacerdotal late el amor del buen pastor y decimos que su caridad es pastoral.»

Que Dios escuche nuestras oraciones.

Con mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Lleida celebra el Jubileu a la Seu Vella

La diòcesi de Lleida celebrarà el Jubileu de l'Esperança, convocat pel papa Francesc per a aquest any 2025, amb una celebració eucarística a la Seu Vella de Lleida aquest 16 de març, segon diumenge de Quaresma, a dos quarts de dotze del migdia.

La missa, que presidirà el bisbe Salvador, reunirà bona part de la comunitat catòlica de la diòcesi, ja que s'ha demanat a totes les parròquies que cancel·lin les celebracions que habitualment es fan a aquella hora i que recomanin als fidels que se sumin a l'Eucaristia a l'antiga catedral. De fet, s'han organitzat autocars i sistemes de trans-

port per facilitar el desplaçament a les persones que venen de més lluny i a les que tenen problemes de mobilitat.

Abans de la celebració de la missa, a les onze del matí, hi haurà una processó que arrencarà des de la plaça de la Sardana, i en què prendran part les diferents congregacions, confraries i germandats de la diòcesi, que portaran els seus estendards.

La celebració a la Seu Vella pretén establir un fil de connexió amb els lleidatans que van celebrar-hi el primer Jubileu, l'any 1300, convocat pel papa Bonifaci VIII, quan el monument era la catedral de Lleida.

Arrels Sant Ignasi tanca el seu 30è aniversari amb un concert

Arrels Sant Ignasi va tancar, el passat 19 de febrer, els actes del seu 30è aniversari amb un concert celebrat a l'Espai Orfeo. El duet «Ambdós», format per Cecília Cerón i Josep Dalmases, va ser l'encarregat d'acompanyar amb cançons d'autor, jazz i boleros el centenar d'espectadors que van omplir de gom a gom l'Orfeo, entre

persones ateses per Arrels, voluntaris, professionals i ciutadans en general.

La directora d'Arrels, Rosa Majoral, va dir que l'aniversari era agraït perquè «tot i celebrar que sumem anys ajudant els altres, el nombre de persones sense sostre cada vegada és més gran en lloc de créixer, com ens agradaria que passés».

Presenten el cartell de la processó dels Dolors

La Congregació dels Dolors de Lleida va presentar, el passat 22 de febrer, el cartell de la processó dels Dolors, que se celebrarà el proper Diumenge de Rams, que enguany s'escau en 13 d'abril.

La junta de la Congregació va fer una reunió a l'Oratori del Dolors, prèvia a la presentació. La dels Do-

lors és la primera gran processó de la Setmana Santa lleidatana, per bé que el mateix Diumenge de Rams també té lloc la popular processó de la Somereta al barri de Pardinyes. Les processons del Silenci, el Dijous Sant, i la del Sant Enterrament, el Divendres Sant, són les altres cites destacades a la ciutat de Lleida.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Jesús ens deixa lliures, però no ens deixa sols. Fins i tot corregint-nos quan caiem, mai deixa d'estimar-nos i, si li ho permetem, no deixa d'aixecar-nos, perquè puguem continuar el camí amb alegria» (24 de novembre).

@Pontifex_es: «Tots estem cridats a dir "no" a qualsevol tipus de violència contra les dones i les nenes. Hem de lluitar junts perquè es reconeguin els drets humans i la dignitat de totes les persones» (25 de novembre).

@Pontifex_es: «La paraula "Evangelí" significa "bona notícia". Per tant, no es pot comunicar amb cara llarga i ombrívola, sinó amb l'alegria de qui ha trobat el tresor amagat i la perla preciosa» (27 de novembre).

@Pontifex_es: «La santedat és un do de Déu, és Ell qui santifica. Per això demanem al Senyor que ens santifiqui, que faci el nostre cor semblant al seu. Amb la seva gràcia, ens sana i ens allibera de tot el que ens impedeix estimar com Ell ens estima» (28 de novembre).

Sant Joan instal·la panells solars a la teulada

L'església de Sant Joan de Lleida ha instal·lat plaques solars per a l'autoconsum a la seva coberta. Diversos operaris de la firma lleidatana Sivortex han estat treballant aquest mes de febrer a la teulada del temple per posar en marxa una planta fotovoltaica amb un total de 102 panells solars amb una capacitat total de 440 kW. La producció estimada de la planta serà d'uns 45,6 quilowatts de potència, que també permetrà compartir energia amb la parròquia del Carme, amb els pisos on viuen els mossens que se n'encarreguen, i amb famílies amb situació de vulnerabilitat social. La parròquia ha invertit uns 40.000 euros de recursos propis per posar en marxa aquest projecte de sostenibilitat energètica que

té una doble vessant, mediambiental i social, i es converteix en la setena església de la ciutat amb plaques solars.

Premi «Encoratja!» al col·legi Sagrada Família

El col·legi Sagrada Família de Lleida ha estat distingit amb el prestigiós premi «Encoratja!», un reconeixement que posa en valor les iniciatives educatives innovadores i compromeses amb la formació integral de l'alumnat.

El guardó, dotat amb 1.000 euros i convocat per FPCEE-Blanquerna (URL) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya en col·laboració amb el SIERC, ha estat atorgat per la proposta didàctica «Bon dia al dematí!» de reflexions i pregàries, elaborada per la professora Montse Melgosa, mestra d'Educació Artística del centre. La proposta premiada destaca per la seva capacitat d'inspirar i fomentar els valors humans i espirituals del Pacte Educatiu Global a través de moments de reflexió diària.

La cerimònia de lliurament del premi va tenir lloc el divendres 14 de febrer, en un acte emotiu que va comptar amb la presència de representants de la Federació d'Escoles Cristianes de Catalunya, l'Institut Blanquerna i més de 150 docents d'arreu de Catalunya i Andorra en el marc de les Jornades d'Educació i Evangeli.

Pelegrinatge al Camí Sant Jaume

La parròquia de Montserrat de Lleida organitza pel proper mes de juliol un nou pelegrinatge pel Camí de Sant Jaume. En aquesta ocasió es tracta de cobrir el tram del Camí Francès entre Burgos i Sahagún. En total són 122 quilòmetres en vuit

etapes, del 17 al 24 de juliol. El Camí de Sant Jaume és més que una ruta: és un viatge de fe, superació i trobada. Els interessats es poden inscriure o demanar informació a la parròquia de Montserrat o al whatsapp 613 061 319.

REFLEXIONS

El progrés dels pobles i la pau (i II)

Un concepte de desenvolupament plenari que pot ser considerat la segona característica del desenvolupament a la *Populorum progressio*. Comporta dos aspectes estretament units: el desenvolupament de tots els homes i el desenvolupament de cada home. En el primer cas, es tracta de comprendre que el creixement econòmic d'un home exigeix la primacia del ser sobre el tenir, dels valors ètics i espirituals sobre els econòmics. Per a Pau VI, aquests valors són: l'amistat, l'amor, la pregària, la contemplació, la cultura, l'esperit de pobresa, la fe (cf. PP 20-21). Pel que fa al desenvolupament de cada persona, l'encíclica precisa que no cal pensar en el propi creixement sense interessar-se pel creixement dels altres. En els dissenys de Déu, cada home és cridat a desenvolupar-se, perquè tota vida és una vocació. Des del seu naixement, ha estat donat a tots com un germen, un conjunt d'aptituds i de qualitats per fer-les fructificar. A més, segons l'encíclica, tot allò que es diu per a cada persona val també per a cada poble: cada poble és el primer responsable del propi creixement, també havent de reconèixer la pròpia dependència dels altres pobles i les influències, positives i negatives, de l'ambient. La tercera característica és que és un desenvolupament solidari i comunitari, en solidaritat amb els altres pobles. Com l'encíclica afirma de manera lapidària: «El desenvolupament integral de l'home no es pot donar sense el desenvolupament solidari de la humanitat» (PP 43). Aquest desenvolupament no és facultatiu, sinó una obligació moral per a tothom, individus i pobles.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. Tortosa: Commemoració de Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimecres [2Sa 7,4-5a.12-14a. 16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flandes.

20. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Ambròs de Siena, religiós dominicà; sant Martí de Du-

mio, bisbe; santa Fotina, màrtir samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, màrtirs.

21. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, màrtir d'origen africà; sant Deo-

gràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), religiosa viuda romana.

23. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. sant Josep Oriol (1650-1702), prevere de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

Diumenge II de Quaresma (C)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill; escolteu-lo»

No és fàcil per a ningú superar l'escàndol que suposa la creu. Tampoc no ho va ser pels apòstols. Jesús els acaba de dir que «ha de patir molt, ha de ser rebutjat i mort i que resuscitarà el tercer dia». Però sembla que ells es van quedar amb el tema del patiment i de la mort. Ara Jesús els mostra com un tast del que és la resurrecció: *Es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant; apareixen Moisès i Elies que parlaven, precisament, del traspàs d'ell. Però ara sí que són a la glòria. I així Pere diu: Que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* Ni tan sols en necessiten una per a ells. Pere vol convertir en definitiu aquest moment. Però gairebé al final el text diu: *Es van trobar Jesús tot sol.* Ara encara no és el moment de gaudir de la felicitat del cel. Ja arribarà més tard, aquest moment. Una veu els ha dit: *Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.* Jesús mostra la seva identitat més profunda: és el Fill de Déu: cal escoltar-lo; ara ja no cal escoltar Moisès ni Elies. I cal passar per la passió i la mort. Amb l'experiència que acaben de tenir ja poden entendre millor què vol dir que ha de «ressuscitar el tercer dia». Seguir Jesús no és fàcil com no va ser fàcil per a Abraham creure en el Senyor que li diu: *Compta les estrelles, a veure si les pots comptar; així serà la teva descendència.* En aquest moment encara no té cap fill: li és fàcil creure que tindrà una descendència tan nombrosa? Pau també recorda la mala conducta d'alguns cristians: *N'hi ha molts que són contraris a la creu de Crist. El déu que adoren és el ventre; tot el que aprecien són valors terrenals, quan nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel.* No és fàcil seguir Jesús amb totes les seves exigències, però cal escoltar-lo i seguir-lo: és el Fill. Quaresma: temps de preparació, de purificació, de viure la passió però el terme final no és la mort sinó poder viure com a resuscitats en la immensa alegria de la Pasqua.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

► Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull, / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia.

Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?». Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón». Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espantaba. Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él. El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al gran río Éufrates».

► Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, / que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: / «Buscad mi rostro». / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; / no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos: Nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisés y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumir en Jerusalén. Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él.

Mientras estos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía lo que decía. Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube. Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo».

Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.